

خاله سوکه

خاله سوکه‌ی قشنگ، خاله سوکه‌ی زبر و زرنگ؛
با پیراهنی از پوست پیاز و چادری از پوست بادمجان و کفشی از پوست
سنجد میخواهد برود تا همدان.
اما اول باید از دم دکان قصابی و بقالی و بزاری و ... رد بشود.
اصلاً ممکن است تا آنجا هزار جور اتفاق بیوفتد!
شاید هم توی راه آقا موشه را ببیند و ...
بله، تا همدان کلی راه است!

5 060002 830376
نومان ۱۸۰۰

یکی بود؛ یکی نبود؛ زیر گند کبود، غیر از خدا هیچکس نبود.
یه خاله سوسکه ای بود، که با پدر پیرش، زندگی می کرد.
یه روز وقتی خاله سوسکه و پدرش با هم توی خونه نشسته بودن،
پدر به خاله سوسکه گفت: من دیگه خیلی پیر و ناتوان شدم، دیگه نمی تونم
به تو رسیدگی کنم و خرج تو رو بدم؛ تو باید بری دنبال زندگی خودت.
برو همدون و شوهر کن به رمضان. منم اینجا برای خودم زندگی می کنم و
تنها از پس خودم بر میام.

این شد که خاله سوسکه‌ی قشنگ ما، پیراهنی از پوست پیاز، روسربی‌ای از پوست سیر، چادری از پوست بدمجان و یک جفت کفش خیلی قشنگ از پوست سنجد دوخت و پوشید و راه افتاد و رفت که بر سه به همدون و شوهر کنه به رمضان.

رفت و رفت تا به قصاب رسید.

قصاب گفت: خاله سوسک پا کوتاه! سوسک سیاه! کجا می ری؟
خاله سوسکه ناراحت شد و گفت: خاله سوسکه چیه؟ من که از گل بهترم، از
برگ گل نازکترم، چرا می ذاری سر به سرم؟

- پس چی بگم؟

- بگو خاله قزی، چادر یزدی، کفش قرمزی، کجا می ری؟

- ای خاله قزی، چادر یزدی، کفش قرمزی، کجا می ری؟

- می روم به همدون. شو کنم به رمضان. نون گندم بخورم. منت بابا نکشم.

- خاله قزی زنم می شی؟ وصله این تم می شی؟ دگمه پیره نم می شی؟

- اگه من زنت بشم، وصله اون تنت بشم، دگمه پیره نت بشم؛ یه روزی

دعواون بشه، منو با چی می زنی؟

قصاب، ساطور رو برداشت و گفت: با این!

خاله سوسکه جیفی زد و گفت: نه، نه! من زن قصاب نمی شم؛ اگر بشم،
کشته می شم!

رفت و رفت و رفت تا به بقال رسید.

بقال گفت: خاله سوسک پا کوتاه! سوسک سیاه! کجا می ری؟

خاله سوسکه ناراحت شد و گفت: خاله سوسکه چیه؟ من که از گل بهترم، از
برگ گل نازکترم، چرا می ذاری سر به سرم؟

- پس چی بگم؟

- بگو خاله قزی، چادر یزدی، کفش قرمزی، کجا می ری؟

- ای خاله قزی، چادر یزدی، کفش قرمزی، کجا می ری؟

- می روم به همدون. شو کن به رمضان. نون گندم بخورم. منت بابا نکشم.

- خاله قزی زنم می شی؟ وصله این تم می شی؟ دگمه پیره نم می شی؟

- اگه من زنت بشم، وصله اون تنت بشم، دگمه پیره نت بشم؛ یه روزی

دعواون بشه، منو با چی می زنی؟

بقال، سنگ ترازو رو برداشت و گفت: با این!

خاله سوسکه جیفی زد و گفت: نه، نه! من زن بقال نمی شم؛ اگر بشم،

کشته می شم!

رفت و رفت و رفت تا به نانوا رسید.

نانوا گفت: خاله سوسک پا کوتاه! سوسک سیاه! کجا می ری؟

خاله سوسکه ناراحت شد و گفت: خاله سوسکه چیه؟ من که از گل بهترم، از
برگ گل نازکترم، چرا می ذاری سر به سرم؟

- پس چی بگم؟

- بگو خاله قزی، چادر یزدی، کفش قرمزی، کجا می ری؟

- ای خاله قزی، چادر یزدی، کفش قرمزی، کجا می ری؟

- می روم به همدون. شو کن به رمضان. نون گندم بخورم. منت بابا نکشم.

- خاله قزی زنم می شی؟ وصله این تم می شی؟ دگمه پیره نم می شی؟

- اگه من زنت بشم، وصله اون تنت بشم، دگمه پیره نت بشم؛ یه روزی

دعوامون بشه، منو با چی می زنی؟

نانوا، وردنه رو برداشت و گفت: با این!

خاله سوسکه جیفی زد و گفت: نه، نه! من زن نانوا نمی شم؛ اگر بشم،

کشته می شم!

رفت و رفت و رفت تا به بزاز رسید.

بزاز گفت: خاله سوسک پا کوتاه! سوسک سیاه! کجا می ری؟

خاله سوسکه ناراحت شد و گفت: خاله سوسکه چیه؟ من که از گل بهترم، از
برگ گل نازکترم، چرا می ذاری سر به سرم؟

- پس چی بگم؟

- بگو خاله قزی، چادر یزدی، کفش قرمزی، کجا می ری؟

- ای خاله قزی، چادر یزدی، کفش قرمزی، کجا می ری؟

- می روم به همدون. شو کنم به رمضان. نون گندم بخورم. منت بابا نکشم.

- خاله قزی زنم می شی؟ وصله این تم می شی؟ دگمه پیره نم می شی؟

- اگه من زنت بشم، وصله اون تنت بشم، دگمه پیره نت بشم؛ یه روزی

دعواون بشه، منو با چی می زنی؟

بزاز، متر رو برداشت و گفت: با این!

خاله سوسکه جیفی زد و گفت: نه، نه! من زن بزاز نمی شم؛ اگر بشم،
کشته می شم!

رفت و رفت تا به آرایشگر رسید.
آرایشگر گفت: خاله سوسک پا کوتاه! سوسک سیاه! کجا می ری؟
حاله سوسکه ناراحت شد و گفت: خاله سوسکه چیه؟ من که از گل بهترم، از
برگ گل نازکترم، چرا می ذاری سر به سرم؟

- پس چی بگم؟
- بگو خاله قزی، چادر یزدی، کفش قرمزی، کجا می ری؟
- ای خاله قزی، چادر یزدی، کفش قرمزی، کجا می ری؟
- می روم به همدون. شو کنم به رمضان. نون گندم بخورم. منت بابا نکشم.
- خاله قزی زنم می شی؟ وصله این تم می شی؟ دگمه پیره نم می شی؟
- اگه من زنت بشم، وصله اون تنت بشم، دگمه پیره نت بشم؛ یه روزی
دعوامون بشه، منو با چی می زنی؟
آرایشگر، قیچی رو برداشت و گفت: با این!
حاله سوسکه جیفی زد و گفت: نه، نه! من زن آرایشگر نمی شم؛ اگر
بشم، کشته می شم!

بعد رفت و رفت و رفت تا رسید به آقا موشه!
آقا موشه همین که خاله سوسکه رو دید، یه دل نه صد دل عاشق او شد!
به خاله سوسکه گفت: ای خاله قری، چادر یزدی، کفش قرمزی، زنم می شی؟
وصله این تنم می شی؟ دگمه پیره نم می شی؟
خاله سوسکه گفت: اگه من زنت بشم، وصله اون تنت بشم، دگمه پیره نت
بشم؛ وقتی دعوامون بشه، منو با چی می زنی؟
- با دم نرم و نازکم.
- راستی راستی می زنی؟
- نه نمیز نم! نازت می کنم.
خاله سوسکه خوشحال شد و گفت: آره! معلومه که زنت می شم!
من زن آقا موشه می شم!

و اینجوری شد که خاله سوسکه و آقا موشه با هم دیگه عروسی کردن؛
و هفت شب‌انه روز جشن گرفتن و پایکوبی کردن و خوش گذروندن...
اما...

چند روزی نگذشته بود که یه روز خاله سوسکه، رفته بود لب چشم‌ه آب
بیاره که، یه دفعه پاش سر خورد و افتاد توی آب!
حاله سوسکه داد زد: آقا موشه... آقا موشه... گل گلدونت، چراغ ایونت، تو
آب افتاده، داره غرق می شه!
آقا موشه مثل برق و باد خودشو به حاله سوسکه رسوند و گفت: حاله قزی
جون دستتو بده به من.
- وا دستم که میشکنه.
- پس پات رو بده.
- پام رگ به رگ می شه.
- پس چیکار کنم?
- یه نرdban برام بیار.

آقا موشه زود رفت یه هویج برداشت و با دندانش انقدر جوید که شکل
نرdban شد و برای خاله سوسکه توی آب انداخت.
خاله سوسکه هم از نرdban بالا رفت و خودش را نجات داد.

بعد دوتایی به خانه رفتند، آقا موشه پتویی دور خاله سوسکه پیچید و سوب
داغی به دستش داد که بخوره و مریض نشه.
حاله سوسکه و آقا موشه قصه‌ی ما هنوزم که هنوزه به خوبی و خوشی کنار
هم زندگی می‌کنن.
قصه‌ما به سر رسید کلاغه به خونش نرسید.
بالا رفتیم دوغ بود، پایین او مدیم ماست بود، قصه‌ی ما راست بود.